

вода мало далѣчь, На дѣснѣ си рѣжѣ наслоненъ (оперниши на правую руку), Дадѣ спокойнѣ момкѣмъ рѣчь. *ib.*

Наслужѣ *м. св.* угощу вдоволь (какимъ либо напиткомъ): Вину си гу наслужиха. *D. S. 4, 15.*

Наслѣка *нар.* на удачу, на авось: Ако ся работи (земедѣліе-то) просто наслѣжѣ, то едва може да прѣхрани чловѣка. *Л. Д. 1872 р. 230.*

Наслѣзѣ *са м. св. возвр.* **Наслѣзѣвамъ** *са м. дл. возвр.* прослезюся, слезюся: Милно Милчу изглѣда рѣката и наслѣзенъ издума: „Ахъ ты Дунавъ, мѣтний Дунавъ!“ *Зк. 117.* Единъ лють дѣхъ отъ газъ, отъ кой-то и очи-ты ни ся наслѣзѣвать. *Л. Д. 1873 р. 258.* *Нѣсколько странно:* Тукъ изловилъ малка мома Промѣнена наредена, Като китка нажитена, Като перо насузено (*al.* наросено). *М. 618.*

Насмагамъ *м. дл.* Колко разтѣтъ чървейчета, толко повѣчѣ лакоми ставѣтъ, що то едва имъ ся насмага листьѣ за прихранѣ (такъ-что едва успѣвають доставать для нихъ листьѣ). *Пк. 65.*

Насмалко *нар.* едва не, чуть не: Олеле, боже, на смалко щѣха да ми строшатъ краката... Да пазѣ господъ свѣкиро отъ дяволскнятъ посадникъ!“ *З. 114.* Насмалко бѣше остало да са породи една страшна война. *Л. Д. 1876 р. 32.* И толкозъ го уплаши тая мыслъ, што на смалко оста да ся удави. *Р. А. 147.*

Насмѣжѣ *са м. св.* **Насмѣвамъ** *са м. дл.* насмѣжюся, насмѣхаюся: Ти си се насмивалъ на старий твой скѣперникъ (*hast aufgezogen*). *Рш. 15.* **Насмѣване** *с. с.* Да почыкашъ малко да ти прикажемъ на нашето насмиваніе. *Х. I, 150.* **Насмѣамъ се** (*Мак.*) *вм.* засмѣжѣ са, засмѣжюся, смѣжюся; улыбнусъ, улыбаюся: Туку да запейшъ и да сѣ насмѣишъ... Не ми запеала, ни сѣ насмеала, Тукъ ми заплакала, и ми ѣ викнала. *М. 7.* Моме-то сѣ насмеа, Ъсно смѣнце угреа. *М. 190.*

Насмолявамъ *м, дл. смолю.* **Насмоленъ** *пр.* насмоленный. *Бол.*

Наснованъ *пр.?* Айгѣръ за вѣденіе коніе за спратаніе трѣбува да има снагѣ повече ягкѣ и наснованѣ, а не клекавѣ. *Л. Д. 1873 р. 270.*

Насновѣ *м. св.* насную. *Бол.*

Наснопѣ *м. св.* свяжу вязанку дровъ (?): Отъ село дошло ангаріа, Сиѣки на ангаріа да идать, Отъ гора дѣрва да брать—Де си излѣзе Иленче—Сосѣ рогови го набрало, Сосѣ колене го наснопѣ. *В. 233.*

Насока *с. ж.* направленіе: Отъ тогава чловѣчеството взе смѣвѣмъ друга насока въ живота си. *Л. Д. 1876 р. 75.* Насока-та, коѣ-то смѣвели въ книжевно отношение. *ib. 145.*

Насолѣ *м. св.* **Насолявамъ** *м. дл.* 1) посолю, солю; насолю, насаливаю: Па сѣ тѣжѣ смѣсъ насолявать харно мясото. *Л. Д. 1871, 237.* Понеже волать вече не яде — ще повиыкашъ утрѣ касипинать да го за-